

O Livro de Ester

מגילת אסתר

Hebrew com tradução em português

והמלך ב
הנשים י
הפילגם
בה המן
אבילון
המלך
הג סו
לזכ כס
אזישו
לזדש
את א
הבת
תלזח
ועב
ויתן
ומי
סוז
מא
או
יד
ה
א
ד

המלך מרדכי בכל מדינת מלכותו ויקבצו את
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה
אל בית הנשים אל יד הגאסרים המלך שמור
הנשים ונתן תמריקהן והנערה אשר תיטב בעיני
המלך תלזח וישתי ויטב הדבר בעיני המלך
איש יהודי היה
יעש כן
בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קיש איש ימיני אשר הגלה קירושלים עם
הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה
היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה
מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו
ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הגז ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגז שמר
הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא לזכר לתפניו
ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה וארת
שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך
וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי ציה עליה
אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
לתפני לזכר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה
יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
אזשורוש מקין היות לה כדת הנשים שנים עשר
לזדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה לזדשים
בשמן המר ויששה לזדשים בבשמים ובתמרוק
הנשים ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר
תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית

אל ידעי דת ודין והקרב אליו כרשנא
ו תרישיש מרס מרסנא ממוכן שבעת
די ראי פני המלך הישבים ראשונה
ית מזה לעשות במלכה וישתי על
ותה את מאמר המלך אזשורוש
ויאמר מומכן
השרים לא על המלך רבדו עותה
כי על כל השרים ועל כל העמים
לזח המלך אזשורוש כי יצא דבר
ל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
אזשורוש אמר להביא את וישתי
י ולא באה והיום הזה תאמרנה
די אשר שמעו את דבר המלכה
לך וכדי בזון וקצף אם על המלך
מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ור אשר לא תבוא וישתי לפני
יש ומלכותה יתן המלך לרעותה
נשמע פתגם המלך אשר יעשה
רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
ול ועד קטן ויטב הדבר בעיני
עש המלך כדבר ממוכן ושלוח
דינות המלך אל מדינת ומדינה
ס מלשונן להיות כל איש שרר
אזר
לזח עמו
בשר לזמת המלך אזשורוש
ז אשר עשתה ואת אשר
נערי המלך משרתו יבקשו
לזח טובות מראה ויפקד

פרק 1 capítulo

1. ויהי, בימי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ: הוּא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, הַמֶּלֶךְ מֵהַדֹּדוּ וְעַד-כּוּשׁ--שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה, בְּמִדְיָנָה

1. Sucedeu nos dias de Assuero, o Assuero que reinou desde a Índia até a Etiópia, sobre cento e vinte e seis províncias,

2. בְּיָמִים, הָהֵם--כְּשֶׁבֶת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, עַל כֶּסֶּא מַלְכוּתוֹ, אֲשֶׁר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה

2. que, estando o rei Assuero assentado no seu trono do seu reino em Susã, a capital,

3. בְּשָׁנָת שְׁלוֹשׁ, לְמַלְכוֹ, עָשָׂה מִשְׁתֶּה, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: זָוִיל פָּרֶס וּמָדִי, הַפְּרָתִימִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת--לִפְנֵי

3. no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, estando assim perante ele o poder da Pérsia e da Média, os nobres e os oficiais das províncias.

4. בְּהִרְאֹתוֹ, אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת-יָקָר, תַּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים, שְׂמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם

4. Nessa ocasião ostentou as riquezas do seu glorioso reino, e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, a saber cento e oitenta dias.

5. וּבְמִלֻּאֹת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל וְעַד-קֶטָן מִשְׁתֶּה--שֶׁבַעַת יָמִים: בַּזָּר, גִּזְתָּ בֵּיתָן הַמֶּלֶךְ

5. E, acabado aqueles dias, deu o rei um banquete a todo povo que se achava em Susã, a capital, tanto a grandes como a pequenos, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

6. זֹוֹר פָּרֶס וּתְכֵלֶת, אָזוּזוֹ בְּזֹבְלִי-בּוּיָן וְאַרְגָּמָן, עַל-זָלִילִי כֶסֶף, וְעַבְדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף, עַל רִצְפֹת בֹּהֵט-וְשֵׁשׁ--וְדָר וְסוּזָרָת

6. As cortinas eram de pano branco verde e azul celeste, atadas com cordões de linho fino e de púrpura a argola de prata e a colunas de mármore os leitos eram de ouro e prata sobre um pavimento mosaico de pórfiro, de mármore, de madrepérola e de pedras preciosas.

7. וְהַשְׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב, וּבְכָלִים מִכֵּלִים שְׂוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב, כִּיד הַמֶּלֶךְ

7. Dava-se de beber em copos de ouro, os quais eram diferentes uns dos outros e havia vinho real em abundância, segundo a generosidade do rei.

8. וְהִשְׁתִּיה כֶּדֶת, אֵין אִנֶּס: כִּי-בֵן יֶסֶד הַמֶּלֶךְ, עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ--לַעֲשׂוֹת, כְּרִצּוֹן אִישׁ-וְאִישׁ

8. E bebiam como estava prescrito, sem constrangimento pois o rei tinha ordenado a todos os oficiais do palácio que fizessem conforme a vontade de cada um.

9. גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה, עָשְׂתָה מִשְׁתֶּה נָשִׁים--בֵּית, הַמַּלְכוּת, אֲשֶׁר, לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ

9. Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres no palácio do rei Assuero.

10. ביום השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בותא זרבונא בגתא ואבגתא, ותר וכרכס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אוזשורוש

10. Ao sétimo dia, o rei, estando já o seu coração alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zétar e Carcás, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

11. להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא

11. que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a sua formosura, pois era formosíssima.

12. ותבאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך, אשר, ביד הסריסים ויקצף המלך מאוד, ונזמתו בערה בו

12. A rainha Vasti, porém, recusou atender à ordem do rei dada por intermédio dos eunucos pelo que o rei muito se enfureceu, e se inflamou de ira.

13. ויאמר המלך, לזכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין

13. Então perguntou o rei aos sábios que conheciam os tempos (pois assim se tratavam os negócios do rei, na presença de todos os que sabiam a lei e o direito

14. והקרב אליו, פרשנא שתר אדמותא תרשיש, מרס מרסנא, במוכן--שבעת שרי פרס ובדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות

14. e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena, Memucã, os sete príncipes da Pérsia e da Média, que viam o rosto do rei e ocupavam os primeiros assentos no reino)

15. כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אוזשורוש, ביד, הסריסים

15. o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver cumprido a ordem do rei Assuero dada por intermédio dos eunucos.

16. ויאמר מומכן) במוכן, (לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אוזשורוש

16. Respondeu Memucã na presença do rei e dos príncipes: Não somente contra o rei pecou a rainha Vasti, mas também contra todos os príncipes, e contra todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

17. כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבנות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אוזשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה

17. Pois o que a rainha fez chegará ao conhecimento de todas as mulheres, induzindo-as a desprezarem seus maridos quando se disser: O rei Assuero mandou que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, e ela não veio.

18. והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך וכדי, בזיון וקצף

18. E neste mesmo dia as princesas da Pérsia e da Média, sabendo do que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei e assim haverá muito desprezo e indignação.

19. אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדיתי פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושת, לפני המלך אושורוש, ומלכותה יתן המלך, לרעותה הטובה ממנה

19. Se bem parecer ao rei, saia da sua parte um edito real, e escreva-se entre as leis dos persas e dos medos para que não seja alterado, que Vasti não entre mais na presença do rei Assuero, e dê o rei os seus direitos de rainha a outra que seja melhor do que ela.

20. וישמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-קטן

20. E quando o decreto que o rei baixar for publicado em todo o seu reino, grande como é, todas as mulheres darão honra a seus maridos, tanto aos nobres como aos humildes.

21. ויטב, הדבר, בעיני המלך, והשרים ויעש המלך, כדבר ממוכן

21. Pareceu bem este conselho ao rei e aos príncipes e o rei fez conforme a palavra de Memucã,

22. וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו

22. enviando cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua, mandando que cada homem fosse senhor em sua casa, e que falasse segundo a língua de seu povo.

פרק 2 capítulo

1. אזור, הדברים האלה, כשר, וזמת המלך אושורוש--זכר את-ושת, ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נזר עליה

1. Passadas estas coisas e aplacada a ira do rei Assuero, lembrou-se ele de Vasti, do que ela fizera e do que se decretara a seu respeito.

2. ויאמרו זערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך זערות בתולות, טובות מראה

2. Então disseram os servos do rei que lhe ministravam: Busquem-se para o rei moças virgens e formosas.

3. ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-זערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הזא סריס המלך שומר הנשים ונתון, תמריקהן

3. Ponha o rei em todas as províncias do seu reino oficiais que ajuntem todas as moças virgens e formosas em Susã, a capital, na casa das mulheres, sob a custódia de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres e dêem-se-lhes os seus cosméticos.

4. וְהַנְּעִרָה, אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ--תִּמְלֹךְ, תַּנּוּחַת וּשְׁתִּי וְיִיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ כֵּן

4. E a donzela que agradar ao rei seja rainha em lugar de Vasti. E isso pareceu bem ao rei e ele assim fez.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

5. אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכָי, בֶּן יָאִיר בֶּן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i ben-kish--ish yemini

5. Havia então em Susã, a capital, certo judeu, benjamita, cujo nome era Mardoqueu, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

6. אֲשֶׁר הֵגְלָה, מִירוּשָׁלַיִם, עִם-הַגָּלָה אֲשֶׁר הֵגְלָתָהּ, עִם יִכְנִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה--אֲשֶׁר הֵגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

6. que tinha sido levado de Jerusalém com os cativos que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, o qual nabucodonosor, rei de Babilônia, transportara.

7. וַיְהִי אִמּוֹן אֶת-הַדָּסָה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ--כִּי אֵין לָהּ, אָב וְאִם וְהַנְּעִרָה יָפֶת-תָּאֵר, וְטוֹבַת מְרָאָהּ, וּבִמּוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ, לִקְנוּחָהּ מֶרְדֳּכָי לֹו לְבַת

7. Criara ele Hadassa, isto é, Ester, filha de seu tio, pois não tinha ela nem pai nem mãe e era donzela esbelta e formosa e, morrendo seu pai e sua mãe, Mardoqueu a tomara por filha.

8. וַיְהִי, בְּהַשְׁמִיעַ דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, וּבְהַקְבִּץ נָעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוּשַׁן הַבִּירָה, אֶל-יָד הַגִּי וְתַלְקוֹז אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ, אֶל-יָד הַגִּי שִׁמּוֹר הַנָּשִׁים

8. Tendo se divulgado a ordem do rei e o seu edito, e ajuntando-se muitas donzelas em Susã, a capital, sob a custódia de Hegai, levaram também Ester ao palácio do rei, à custódia de Hegai, guarda das mulheres.

9. וַתִּיטֵב הַנְּעִרָה בְּעֵינָיו, וַתַּשָּׂא זֶסֶד לִפְנָיו, וַיִּבְהַל אֶת-תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת-מְצוֹתֶיהָ לְתֵת לָהּ, וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֲרוֹת הָרְאוּיֹת לְתֵת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב, בֵּית הַנָּשִׁים

9. E a donzela gradou-lhe, e alcançou o favor dele pelo que ele se apressou em dar-lhe os cosméticos e os devidos alimentos, como também sete donzelas escolhidas do palácio do rei e a fez passar com as suas donzelas ao melhor lugar na casa das mulheres.

10. לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר, אֶת-עַמּוּתָהּ וְאֶת-מוֹלְדוֹתֶיהָ: כִּי מֶרְדֳּכָי צִוָּה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד

10. Ester, porém, não tinha declarado o seu povo nem a sua parentela, pois Mardoqueu lhe tinha ordenado que não o declarasse.

11. ובְּכָל-יוֹם וַיּוֹם--מֵרֶדְכִי מִתְהַלֵּךְ, לִפְנֵי זֹזֵר בֵּית-הַנָּשִׁים :לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּבֹה-יַעֲשֶׂה בָּהּ

11. E cada dia Mardoqueu passeava diante do pátio da casa das mulheres, para lhe informar como Ester passava e do que lhe sucedia.

12. וּבִהְגִיעַ תֵּר זַעֲרָה וְנִעְרָה לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוֹרוּשׁ, מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדָת הַנָּשִׁים שְׂנִים עָשָׂר וַחֲדָשׁ--כִּי בֶן יִמְלֹאוּ, יָמֵי מְרוֹקִיָּהּ: שְׂשִׁה וַחֲדָשִׁים, בְּשֶׁמֶן הַמֹּר, וְשִׂשִׁה וַחֲדָשִׁים בְּבָשְׂמִים, וּבִתְמָרוֹקֵי הַנָּשִׁים

12. Ora, quando chegava a vez de cada donzela vir ao Rei Assuero, depois que fora feito a cada uma segundo prescrito para as mulheres, por doze meses (pois assim se cumpriam os dias de seus preparativos, a saber, seis meses com óleo de mirra, e seis meses com especiarias e ungüentos em uso entre as mulheres)

13. וּבֹהָ, הַנִּעְרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ, לְבֹא עִמָּהּ, מִבֵּית הַנָּשִׁים, עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ

13. desta maneira vinha a donzela ao rei: dava-lhe tudo quanto ela quisesse para levar consigo da casa das mulheres para o palácio do rei

14. בָּעֶרֶב הִיא בָּאָה, וּבִבְקָר הִיא שׁוֹבָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי, אֶל-יַד שְׂעִשְׁזֹו סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שְׂמֹר הַפִּילֹנָשִׁים :לֹא-תָבֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי אִם-זֹפִין בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בָּשִׂם

14. à tarde ela entrava, e pela manhã voltava para a segunda casa das mulheres, à custódia de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas ela não tornava mais ao rei, salvo se o rei desejasse, e fosse ela chamada por nome.

15. וּבִהְגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיזַיִל הָד מֵרֶדְכִי אֲשֶׁר לָקַח-לוֹ לְבַת לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דָּבָר--כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הִגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שְׂמֹר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נְשֵׂאת זֶן, בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה

15. Ora, quando chegou a vez de Ester, filha de Abiail, tio de mardoqueu, que a tomara por sua filha, para ir ao rei, coisa nenhuma pediu senão o que indicou Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. Mas Ester alcançava graça aos olhos de todos quantos a viam.

16. וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוֹרוּשׁ, אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי, הוּא-וַחֲדָשׁ טֵבֶת--בְּשַׁנַּת-שִׁבְעַ, לְמַלְכוּתוֹ

16. Ester foi levada ao rei Assuero, ao palácio real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano de seu reinado.

17. וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים, וַתֵּשֶׂא-זֶן וַיּוֹסֶד לִפְנֵי מִכָּל-הַבָּתוּלוֹת וַיֵּשֶׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ, וַיְמַלִּכָהּ תַּזְוֹת וַשִּׁתִּי

17. E o rei amou a Ester mais do que a todas mulheres, e ela alcançou graça e favor diante dele mais do que todas as virgens de sorte que lhe pôs sobre a cabeça a coroa real, e afez rainha em lugar de Vasti.

18. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשְׁתֶּה אֶסְתֵּר וְהַחֲזוּהָ לְמַדִּינֹת עֲשֶׂה, וַיִּתֵּן מִשְׁאֵת כִּיד הַמֶּלֶךְ

18. Então o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos era um banquete em honra de Ester e concedeu alívio às províncias, e fez presentes com régia liberalidade.

19. וּבַהֶקֶבֶץ בְּתוֹלוֹת, שְׁנִית וּמִרְדָּכִי, יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

19. Quando pela segunda vez se ajuntavam as virgens, Mardoqueu estava sentado à porta do rei.

20. אֵין אֶסְתֵּר, בּוֹגֶדֶת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת-עַמּוּהָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ, מִרְדָּכִי וְאֶת-מֵאֲמֹר מִרְדָּכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כַּאֲשֶׁר הִצִּיתָה בְּאִמְנָה אֶתוֹ

20. Ester, porém, como Mardoqueu lhe ordenara, não tinha declarado a sua parentela nem o seu povo: porque obedecia as ordens de Mardoqueu como quando estava sendo criada em casa dele.

21. בַּיָּמִים הָהֵם, וּמִרְדָּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצָּץ בִּגְתָן וְתָרַע שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁבָּרֵי הַסֶּף, וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁשׁוּרֵשׁ

21. Naqueles dias, estando Mardoqueu sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, os guardas da porta, Bigtã e Teres, se indignaram e procuravam tirar a vida ao rei Assuero.

22. וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמִרְדָּכִי, וַיֵּגֵד לְאֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ, בְּשֵׁם מִרְדָּכִי

22. E veio isto ao conhecimento de Mardoqueu, que revelou à rainha Ester e Ester o disse ao rei em nome de Mardoqueu.

23. וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצֵא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר הַיָּמִים--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

23. Quando se investigou o negócio e se achou ser verdade, ambos foram enforcados e isso foi escrito no livro das crônicas perante o rei.

פרק 3 capítulo

1. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גָּדַל הַמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁשׁוּרֵשׁ אֶת-הַמֶּן בֶּן-הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי--וַיִּשְׁאָהוּ וַיֵּשֶׁם, אֶת-כְּסָאוֹ, מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ

1. Depois destas coisas o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, e o exaltou, pondo-lhe o assento acima dos de todos os príncipes que estavam com ele.

2. וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחוּוִּים לְהַמֶּן--כִּי-כֵן, צִוָּה--לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמִרְדָּכִי--לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּחוּוֶּה

2. E todos os servos do rei que estavam à porta do rei se inclinavam e se prostravam perante Hamã, porque assim ordenara o rei a seu respeito: porém Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava.

3. וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמִרְדָּכִי: מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֵת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ

3. Então os servos do rei que estavam à porta do rei disseram a Mardoqueu: Por que transgredes a ordem do rei?

4. וַיְהִי, בִּאֲמָרָם (אֲלֵיו יוֹם יוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם וַיִּגְדְּיוּ לְהַמֵּן, לִרְאוֹת הַיַּעֲמֹדִי הַבָּרִי מִרְדֳּכִי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי

4. E sucedeu que, dizendo-lhe eles isso dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para verem se o procedimento de Mardoqueu seria tolerado pois ele lhes tinha declarado que era judeu.

5. וַיֵּרָא הָמָן--כִּי-אֵין מִרְדֳּכִי, כֹּרַעַ וּמִשְׁתַּחוּוֹת לּוֹ וַיִּמְלֹא הָמָן, זֹמָה

5. Vendo, pois, Hamã que Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

6. וַיִּבֹּז בְּעֵינָיו, לְשַׁלֹּחַ יָד בְּמִרְדֳּכִי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לוֹ, אֶת-עַם מִרְדֳּכִי וַיִּבְקֹשׁ הָמָן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אֲחַשְׁוֵרוּשׁ--עַם מִרְדֳּכִי

6. Mas, achou pouco tirar a vida somente a Mardoqueu porque lhe haviam declarado o povo de Mardoqueu. Por esse motivo Hamã procurou destruir todos os judeus, o povo de Mardoqueu, que havia em todo o reino de Assuero.

7. בַּזֹּרֶשׁ הָרִאשׁוֹן, הוּא-זֹרֶשׁ נִסָּן, בְּשִׁנַּת שְׁתֵּים עָשָׂרָה, לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ: הַפִּיל פֹּר הוּא הַגֹּזֶרֶל לִפְנֵי הָמָן, בְּיוֹם לִיּוֹם וּבַזֹּרֶשׁ לְזֹרֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוּא-זֹרֶשׁ אֲדָר

7. No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou Pur, isto é, a sorte, perante Hamã, para cada dia e para mês, até o duodécimo, que é o mês de adar.

8. וַיֹּאמֶר הָמָן, לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוּשׁ--יֵשְׁנוּ עִם-אֶחָד מִפֹּה וּמִפָּרֶד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוּתְךָ וְדָתֵיהֶם שֵׁנוֹת מִכָּל-עָם, וְאֶת-דָּתִי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלְמֶלֶךְ אֵין-שׂוֹה, לְהַנִּיחָם

8. E Hamã disse ao rei Assuero: Existe espalhado e disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino um povo, cujas leis são diferentes das leis de todos os povos, e que não cumprem as leis do rei pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

9. אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כָּסֶף, אֲשֶׁקּוּל עַל-יָדִי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ

9. Se bem parecer ao rei, decrete-se que seja destruído e eu pagarei dez mil talentos de prata aos encarregados dos negócios do rei, para os recolherem ao tesouro do rei.

10. וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, בְּיָדוֹ וַיִּתְּנָהּ, לְהָמָן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי--צֶרֶר הַיְּהוּדִים

10. Então o rei tirou do seu dedo o anel, e o deu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo dos judeus

11. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן, הֲכֶסֶף נָתַן לָךְ וְהָעָם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ

11. e disse o rei a Hamã: Essa prata te é dada, como também esse povo, para fazeres dele o que bem parecer aos teus olhos.

12. וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹדֵשׁ הָרִאשִׁון, בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב כָּכָל-
אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֶל אֲזוּשְׁדָרְפָנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּזוּזִים אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּבְמִדְיָנָה וְאֶל-
עָרֵי עַם וְעַם, מְדִינָה וּבְמִדְיָנָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלְשׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ
נִכְתָּב, וְנִזְוָתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ

12. Então foram chamados os secretários do rei no primeiro mês, no dia treze do mesmo e, conforme tudo, quando Hamã ordenou, se escreveu aos sátrapas do rei, e aos governadores que havia sobre todas as províncias, e aos príncipes de todos os povos a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo segundo a sua língua em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

13. וַיִּשְׁלְחוּ סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהָרַג וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְוָדֵשׁ
שְׁנִים-עָשָׂר הוּא-וּדְשׁ אֶדָר וּשְׁלָלָם, לְבוֹז

13. Entiaram-se as cartas pelos correios a todas províncias do rei, para que destruíssem, matassem, e fizessem perecer todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um mesmo dia, a treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e para que lhes saqueassem os bens.

14. פָּתְשָׁנָן הַכְּתָב, לְהַנִּתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּבְמִדְיָנָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהַיּוֹת
עֲתָדִים, לַיּוֹם הַזֶּה

14. Uma cópia do documento havia de ser publicada como decreto em cada província, para que todos os povos estivessem preparados para aquele dia.

15. הָרָצִים יֵצְאוּ דְּוָזוּפִים, בְּדֶבֶר הַמֶּלֶךְ, וְהָדָת נִתְּנָה, בְּשִׁוְשָׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
יֵשְׁבוּ לִשְׁתוֹת, וְהָעִיר שִׁוְשָׁן נְבוֹכָה

15. Os correios saíram às pressas segundo a ordem do rei, e o decreto foi proclamado em Susã, a capital. Então, o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

פרק 4 capítulo

1. וּמַרְדֳּכָי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נָעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרִדְכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאַפֶּר
וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק וְעָקָה גְּדוּלָּה וּבְמֶרֶה

1. Quando Mardoqueu soube tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, vestiu-se de saco e de cinza, e saiu pelo meio da cidade, clamando com grande e amargo clamor

2. וַיָּבֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לָבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבּוּשׁ שָׂק

2. e chegou até diante da porta do rei, pois ninguém vestido de saco podia entrar elas portas do rei.

3. וּבְכָל-מְדִינָה וּבְמִדְיָנָה, מִקּוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִנֵּיעַ--אֶבֶל גְּדוֹל
לַיְּהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפָד שָׂק וְאַפֶּר, יֵצֵעַ לָרַבִּים

3. Em todas as províncias aonde chegava a ordem do rei, e o seu decreto, havia entre os judeus grande pranto, com jejum, e choro, e lamentação e muitos se deitavam em saco e em cinza.

4. ותבואינה ותבואנה (נערות אסתר וסריסה, ויגידו לה, ותתזקזק המלכה, מאד ותשלוז בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל

4. Quando vieram as moças de Ester e os eunucos lho fizeram saber, a rainha muito se entristeceu e enviou roupa para Mardoqueu, a fim de que, despindo-lhe o saco, lha vestissem ele, porém, não a aceitou.

5. ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה

5. Então Ester mandou chamar Hataque, um dos eunucos do rei, que este havia designado para a servir, e o mandou ir ter com Mardoqueu para saber que era aquilo, e por que era.

6. ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רוזוב העיר, אשר לפני שער-המלך

6. Hataque, pois, saiu a ter com Mardoqueu à praça da cidade, diante da porta do rei

7. ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו ואת פרשת הפסף, אשר אמר הבן לשקול על-גזי המלך (ביהודיים) ביהודים--(לאבדם

7. e Mardoqueu lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido, como também a soma exata do dinheiro que Hamã prometera pagar ao tesouro do rei pela destruição dos judeus.

8. ואת-פתשון כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתוונן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה

8. Também lhe deu a cópia do decreto escrito que se publicara em susã para os destruir, para que a mostrasse a Ester, e lha explicasse, ordenando-lhe que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia e lhe fizesse súplica ao seu povo.

9. ויבוא, התך ויגד לאסתר, את דברי מרדכי

9. Veio, pois, Hataque, e referiu a Ester as palavras de Mardoqueu.

10. ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי

10. Então falou Ester a Hataque, mandando-o dizer a Mardoqueu:

11. כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-הוצר הפנימית אשר לא-יקרא אות דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וזויה ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלשים יום

11. Todos os servos do rei, e o povo das províncias do rei, bem sabem que, para todo homem ou mulher que entrar à presença do rei no pátio interior sem ser chamado, não há senão uma sentença, a de morte, a menos que o rei estenda para ele o cetro de ouro, para que viva mas eu já há trinta dias não sou chamada para entrar a ter com o rei.

12. ויגידו למרדכי, את דברי אסתר

12. E referiram a Mardoqueu as palavras de Ester.

13. וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכָי, לְהָשִׁיב אֶל-אַסְתֵּר: אֵל-תִּדְבָּרִי בְנִפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיךְ בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים

13. Então Mardoqueu mandou que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares no palácio do rei, terás mais sorte para escapar do que todos os outros judeus.

14. כִּי אִם-הַזֹּרֶשׁ תִּזְוִינִי, בַּעֲת הַזֹּאת--רוּחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲזוּר, וְאֵת וּבֵית-אֲבִיךָ תִּאֲבְדּוּ וּבִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעֵת כָּזֹאת, הַצֵּעַת לַמְּלָכוֹת

14. Pois, se de todo te calares agora, de outra parte se levantarão socorro e livramento para os judeus, mas tu e a casa de teu pai perecereis e quem sabe se não foi para tal tempo como este que chegaste ao reino?

15. וַתֹּאמֶר אַסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מָרְדֳּכָי

15. De novo Ester mandou-os responder a Mardoqueu:

16. לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן וּבִכֵּן אָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת, וּכְאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי, אֲבָדְתִּי

16. Vai, ajunta todos os judeus que se acham em Susã, e jejuai por mim, e não comais nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia e eu e as minhas moças também assim jejuaremos. Depois irei ter com o rei, ainda que isso não é segundo a lei e se eu perecer, pereci.

17. וַיַּעֲבֹר, מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אַסְתֵּר

17. Então Mardoqueu foi e fez conforme tudo quanto Ester lhe ordenara.

פרק 5 capítulo

1. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַתִּלְבַּשׁ אַסְתֵּר מְלָכוֹת, וַתַּעֲמֹד בְּיֹצֵר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נִכְזוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מְלָכוֹת, בְּבֵית הַמְּלָכוֹת, נִכְזוּ, פֶּתַח הַבַּיִת

1. Ao terceiro dia Ester se vestiu de trajes reais, e se pôs no pátio interior do palácio do rei, defronte da sala do rei e o rei estava assentado sobre o seu trono, na sala real, defronte da entrada.

2. וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אַסְתֵּר הַמְּלָכָה, עֹמֶדֶת בְּיֹצֵר--נִשְׁאַתָּה זֶן, בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת-שֵׁרֶבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אַסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרֶבִיט

2. E sucedeu que, vendo o rei à rainha Ester, que estava em pé no pátio, ela alcançou favor dele e o rei estendeu para Ester o cetro de ouro que tinha na sua mão. Ester, pois, chegou-se e tocou na ponta do cetro.

3. וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ, מִה-לָּךְ אַסְתֵּר הַמְּלָכָה וּמִה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-זֹצִי הַמְּלָכוֹת, וַיִּנָּתֶן לָהּ

3. Então o rei lhe disse: O que é, rainha Ester? qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

4. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ

4. Ester respondeu: Se parecer bem ao rei, venha hoje com Hamã ao banquete que tenho preparado para o rei.

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מִהֲרוּ אֶת-הַמֶּן, לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

5. Então disse o rei: Fazei Hamã apressar-se para que se cumpra a vontade de Ester. Vieram, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester tinha preparado.

6. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, מַה-שְּׂאֲלָתְךָ וְיָנִתֵן לָךְ וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-וְיָצִי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשִׂי

6. De novo disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? e se te dará, ainda que seja metade do reino.

7. וְתַעֲן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר: שְׂאֲלָתִי, וּבִקְשָׁתִי

7. Ester respondeu, dizendo Eis a minha petição e o meu rogo:

8. אִם-מִצָּאֵתִי זֶזֶן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, כִּלְתֵּת אֶת-שְׂאֲלָתִי, וּלְעֲשׂוֹת אֶת-בִּקְשָׁתִי--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם, וּבְמוֹזַר אֶעֱשֶׂה, כְּדָבַר הַמֶּלֶךְ

8. Se tenho alcançado favor do rei, e se parecer bem ao rei concenter-me a minha petição e cumprir o meu rogo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar, e amanhã farei conforme a palavra do rei.

9. וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִינּוֹ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת-מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-יָעַ מִמֶּנּוּ--וַיִּמְלֹא הַמֶּן עַל-מֶרְדֳּכָי, וְזִמָּה

9. Então naquele dia Hamã saiu alegre e de bom ânimo porém, vendo Mardoqueu à porta do rei, e que ele não se levantava nem tremia diante dele, Hamã se encheu de furor contra Mardoqueu.

10. וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן, וַיָּבוֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלָח וַיָּבֹא אֶת-אֶהֱבָיו, וְאֶת-יָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ

10. Contudo Hamã se refreou, e foi para casa enviou e mandou vir os seus amigos, e Zéres, sua mulher.

11. וַיְסַפֵּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ

11. E contou-lhes Hamã a glória de suas riquezas, a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o havia exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

12. וַיֹּאמֶר, הַמֶּן--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה, כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְמוֹזַר אֲנִי קָרוֹא-לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ

12. E acrescentou: Tampouco a rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que preparou, senão a mim e também para amanhã estou convidado por ela juntamente com o rei.

13. וְכָל-זֶה, אֵינְנוּ שׂוֹהַ לִּי: בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה אֶת-מָרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי--וְיֹשֵׁב, בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ

13. Todavia tudo isso não me satisfaz, enquanto eu vir o judeu Mardoqueu sentado à porta do rei.

14. וְהָאָמֵר לוֹ וְרַשִׁי אֲשֶׁתּוֹ וְכָל-אֶהְבִּיו, יַעֲשׂוּ-עִי' גְּבוּהַ זִמְשִׁים אִמָּה, וּבִבְקָר אָמֹר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מָרְדֳּכָי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמִיזוֹ וַיֵּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ

14. Então lhe disseram Zéres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinquenta côvados de altura, e pela manhã diz ao rei que nela seja enforcado Mardoqueu e então entra alegre com o rei para o banquete. E este conselho agradou a Hamã, que mandou fazer a forca.

פרק 6 capítulo

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

1. בְּלִילָה הַהִוא, נִדְרְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר, כְּהֵבִיא אֶת-סֵפֶר הַזְכֵּרֹנוֹת הַבְּרִי הַיָּמִים, וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. Naquela mesma noite fugiu do rei o sono então ele mandou trazer o livro de registro das crônicas, as quais se leram diante do rei.

2. וַיִּמְצָא כְּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכָי עַל-בִּגְתָּנָא וְתֵרֶשׁ שְׂנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--בְּשִׁבְמוֹרֵי, הַסֵּף: אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלּוֹז יָד, בַּמֶּלֶךְ אוֹזְשׁוֹרוֹשׁ

2. E achou-se escrito que Mardoqueu tinha denunciado Bigtã e Teres, dois dos eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado tirar a vida ao rei Assuero.

3. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מַה-נַּעֲשֶׂה יָקָר וְגִדּוּלָה לַמָּרְדֳּכָי, עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרָתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר

3. E o rei perguntou: Que honra, ou dignidade, foi conferida a Mardoqueu por Isso? Responderam os moços do rei que o serviam: Coisa nenhuma se lhe fez.

4. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בּוֹזֵזֵר וְהַמֶּן בָּא, לְוֹזֵזֵר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַזֵּי צוֹנָה, לֹאמֹר לַמֶּלֶךְ, לְתַלּוֹת אֶת-מָרְדֳּכָי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ

4. Então disse o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã acabara de entrar no pátio exterior do palácio real para falar com o rei, a fim de que se enforcasse Mardoqueu na forca que lhe tinha preparado.

5. וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, אֵלָיו--הֲנֵה הָמָן עֹמֵד בְּזוּזָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבוֹא

5. E os servos do rei lhe responderam: Eis que Hamã está esperando no pátio. E disse o rei que entrasse.

6. וַיָּבֹא, הָמָן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מַה-לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָרְפִּין בִּיקְרוּ וַיֹּאמֶר הָמָן, בְּלִבּוֹ, לָמִי יִזְרָפֶן הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי

6. Hamã, pois, entrou. Perguntou-lhe o rei: Que se fará ao homem a quem o rei se agrada honrar? Então Hamã disse consigo mesmo: A quem se agradaria o rei honrar mais do que a mim?

7. וַיֹּאמֶר הָמָן, אֶל-הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָרְפִּין בִּיקְרוּ

7. Pelo que disse Hamã ao rei: Para o homem a quem o rei se agrada honrar,

8. יָבִיאוּ לָבוֹשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לָבֹשׁ-בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נִתֵּן כֶּתֶר מַלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ

8. sejam trazidos trajes reais que o rei tenha usado, e o cavalo em que o rei costuma andar, e ponha-se-lhe na cabeça uma coroa real

9. וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס, עַל-יַד-אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִימִים, וְהַלְבִּישׁוּ אֶת-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָרְפִּין בִּיקְרוּ וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוֹס, בְּרוֹזוֹב הָעִיר, וְקָרְאוּ לִפְנֵי, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָרְפִּין בִּיקְרוּ

9. sejam entregues os trajes e o cavalo à mão dum dos príncipes mais nobres do rei, e vistam deles aquele homem a quem o rei se agrada honrar, e façam-no andar montado pela praça da cidade, e proclamem diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

10. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן, מַה־קֶּזֶז אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֵׂה-כֵן לְמַרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אֶל-תִּפּוֹל דָּבָר, מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

10. Então disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma os trajes e o cavalo como disseste, e faz assim para com o judeu Mardoqueu, que está sentado à porta do rei e não deixes falhar coisa alguma de tudo quanto disseste.

11. וַיִּקְזֹז הָמָן אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוֹס, וַיַּלְבִּשׁ אֶת-מַרְדֳּכַי וַיַּרְכִּיבֵהוּ, בְּרוֹזוֹב הָעִיר, וַיִּקְרָא לִפְנֵי, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זָרְפִּין בִּיקְרוּ

11. Hamã, pois, tomou os trajes e o cavalo e vestiu a Mardoqueu, e o fez andar montado pela praça da cidade, e proclamou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

12. וַיֵּשֶׁב מַרְדֳּכַי, אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נָדָוּף אֶל-בֵּיתוֹ, אֲבֵל וְזָפוּי רֹאשׁ

12. Depois disto Mardoqueu voltou para a porta do rei porém Hamã se recolheu a toda pressa para sua casa, lamentando-se e de cabeça coberta.

13. וַיִּסְפֹּר הָמָן לְאִרְשׁ אִשְׁתּוֹ, וּלְכָל-אֲהָבָיו, אֵת, כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ זָרְפִּין וְאִרְשׁ אִשְׁתּוֹ, אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מַרְדֳּכַי אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ לְנָפֹל לִפְנֵי לֹא-תוּכַל לוֹ--כִּי-נָפֹל תִּפּוֹל, לִפְנֵי

13. E contou Hamã a Zerés, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então os seus sábios e Zerés, sua mulher, lhe disseram: Se Mardoqueu, diante de quem já começaste a cair, é da linhagem dos judeus, não prevalecerás contra ele, antes certamente cairás diante dele.

14. עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המון, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר

14. Enquanto estes ainda falavam com ele, chegaram os eunucos do rei, e se apressaram a levar Hamã ao banquete que Ester preparara.

פרק 7 capítulo

1. ויבא המלך והמון, לשתות עם-אסתר המלכה

1. Entraram, pois, o rei e Hamã para se banquetear com a rainha Ester.

2. ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה היין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך ומה-בקשתך עד-יוצי המלכות, ותעש

2. Ainda outra vez disse o rei a Ester, no segundo dia, durante o banquete do vinho: Qual é a tua petição, rainha Ester? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? Até metade do reino se te dará.

3. ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מנאתי זון בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי

3. Então respondeu a rainha Ester, e disse: Ó rei! se eu tenho alcançado o teu favor, e se parecer bem ao rei, seja-me concedida a minha vida, eis a minha petição, e o meu povo, eis o meu rogo

4. כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפוזות נמכרנו, הורשתי--כי אין הצר עוה, בנזק המלך

4. porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para sermos destruídos, mortos e exterminados se ainda por servos e por servas nos tivessem vendido, eu teria me calado, ainda que o adversário não poderia ter compensado a perda do rei.

5. ויאמר המלך אושורוש, ויאמר לאסתר המלכה: במי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן

5. Então falou o rei Assuero, e disse à rainha Ester: Quem é e onde está esse, cujo coração o instigou a fazer assim?

6. ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המון הרע הזה והמון גבעת, מלפני המלך והמלכה

6. Respondeu Ester: Um adversário e inimigo, este perverso Hamã! Então Hamã ficou aterrorizado perante o rei e a rainha.

7. והמלך קם בזמנתו, במשתה היין, אל-גנת, הביתן והמון עמוד, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך

7. E o rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e entrou no jardim do palácio Hamã, porém, ficou para rogar à rainha Ester pela sua vida, porque viu que já o mal lhe estava determinado pelo rei.

8. וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְתַּת הַבַּיִת אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמָן נָפַל עַל-הַמָּטָה אֲשֶׁר אָסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמְּלָכָה עִמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר, וַיַּצֵּא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וּפְנֵי הָמָן, וְזָפוּ

8. Ora, o rei voltou do jardim do palácio à sala do banquete do vinho e Hamã havia caído prostrado sobre o leito em que estava Ester. Então disse o rei: Porventura queria ele também violar a rainha perante mim na minha própria casa? Ao sair essa palavra da boca do rei, cobriram a Hamã o rosto.

9. וַיֹּאמֶר זֹרְבוּנָה אֲזוּד מֶן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשִׂה הָמָן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עֲבֹד בַּבַּיִת הָמָן--גָּבֹהַּ, וְזֹמִשִּׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּלְהֹו עָלָיו

9. Então disse Harbona, um dos eunucos que serviam diante do rei: Eis que a força de cinquenta côvados de altura que Hamã fizera para Mardoqueu, que falara em defesa do rei, está junto à casa de Hamã. Então disse o rei: Enforcai-o nela.

10. וַיִּתְּלוּ, אֶת-הָמָן, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הָכִין לְמַרְדְּכִי וְזִמְתָּ הַמֶּלֶךְ, שְׂכָכָהּ

10. Enforcaram-no, pois, na força que ele tinha preparado para Mardoqueu. Então o furor do rei se aplacou.

פרק 8 capítulo

1. בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲזוּזָאוּרֹשׁ לְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה, אֶת-בֵּית הָמָן, עִיר הַיְּהוּדִים (וּמַרְדְּכִי, בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ--כִּי-הִגִּידָה אֵסְתֵּר, בֵּמֶה הוּא-לָהּ

1. Naquele mesmo dia deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, o inimigo dos judeus. E Mardoqueu apresentou-se perante o rei, pois Ester tinha declarado o que ele era.

2. וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִן-הָמָן, וַיִּתְּנָהּ, לְמַרְדְּכִי וַתֵּשֶׁם אֵסְתֵּר אֶת-מַרְדְּכִי, עַל-בֵּית הָמָן

2. O rei tirou o seu anel que ele havia tomado a Hamã, e o deu a Mardoqueu. E Ester encarregou Mardoqueu da casa de Hamã.

3. וַתּוֹסֶף אֵסְתֵּר, וַתַּדְבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתַּפֹּל, לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְנוּן--לוֹ, לְהָעֵבִיר אֶת-רֶגֶל הָמָן הָאֲגָגִי, וְאֵת מוֹזַשְׁבָּתוֹ, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב עַל-הַיְּהוּדִים

3. Tornou Ester a falar perante o rei e, lançando-se-lhe aos pés, com lágrimas suplicou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e o intento que este projetara contra os judeus.

4. וַיּוֹשִׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת שֵׁרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֵסְתֵּר, וַתַּעֲבֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

4. Então o rei estendeu para Ester o cetro de ouro. Ester, pois, levantou-se e, pondo-se em pé diante do rei,

5. וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצְאָתִי זֶזֶן לִפְנֵי, וְכִשֶּׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסְּפָרִים, בְּמוֹשְׁבַת הַבֵּן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲנֹנִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדָּר אֶת-הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ

5. disse: Se parecer bem ao rei, e se eu tenho alcançado o seu favor, e se este negócio é reto diante do rei, e se eu lhe agrado, escreva-se que se revoguem as cartas concebidas por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, as quais ele escreveu para destruir os judeus que há em todas as províncias do rei.

6. כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל, וְרֹאיתִי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יִמָּצֵא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֹאיתִי, בְּאַבְדָּן מוֹלְדָתִי

6. Pois como poderei ver a calamidade que sobrevirá ao meu povo? ou como poderei ver a destruição da minha parentela?

7. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמֶּלְכָּה, וּלְמֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי: הִנֵּה בֵּית-הַבֵּן נִתְּנָה לְאַסְתֵּר, וְאִתּוֹ תָּלוּ עַל-הָעֵץ--עַל אֲשֶׁר-שָׁלוּ יָדוֹ, בַּיְּהוּדִים

7. Então disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mardoqueu: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele enforcaram, porquanto estenderá as mãos contra os judeus.

8. וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל-הַיְּהוּדִים פְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתָמוּ, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְזוֹתוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהַשִּׁיב

8. Escrevei vós também a respeito dos judeus, em nome do rei, como vos parecer bem, e selai-o com o anel do rei pois um documento escrito em nome do rei e selado com o anel do rei não se pode revogar.

9. וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בָּעֵת-הַהִיא בְּזוֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-זוֹדֶשׁ סִינָן, בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכְתֹּב בְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מֶרְדֳּכָי אֶל-הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲזוּשֹׁרֶפְנִים-וְהַפּוֹזוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד-כּוּשׁ שִׁבְעֵי וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה, מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָּבָה וְעַם וְעַם כָּלִשְׁנוֹ וְאֶל-הַיְּהוּדִים--כִּכְתָּבָם, וְכָלִשְׁנָם

9. Então foram chamados os secretários do rei naquele mesmo tempo, no terceiro mês, que é o mês de sivã, no vigésimo terceiro dia e se escreveu conforme tudo quanto Mardoqueu ordenou a respeito dos judeus, aos sátrapas, aos governadores e aos príncipes das províncias, que se estendem da Índia até a Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo conforme a sua língua como também aos judeus segundo o seu modo de escrever e conforme a tua língua.

10. וַיִּכְתֹּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרֶשׁ, וְזוֹתָם, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלֹחַ סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הָרֶכֶשׁ, הָאֲזוּשִׁתְרָנִים--בְּנֵי, הָרַמְכִּים

10. Mardoqueu escreveu as cartas em nome do rei Assuero e, selando-as com anel do rei, enviou-as pela mão dos correios montados, que cavalgavam sobre ginetes que se usavam no serviço real e que eram da coudelaria do rei.

11. אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר, לְהַקְהֵל וּלְעַמּוֹד עַל-נַפְשָׁם--לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּתוֹ וּלְאַבְדָּר אֶת-כָּל-זֵוִיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם, טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם, לְבוֹז

11. Nestas cartas o rei concedia aos judeus que havia em cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defenderem as suas vidas, e para destruírem, matarem e esterminarem

todas as forças do povo e da província que os quisessem assaltar, juntamente com os seus pequeninos e as suas mulheres, e que saqueassem os seus bens,

12. בַּיּוֹם אֶחָד, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ--בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנִים-
עָשָׂר, הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר

12. num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, do dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

13. פָּתְשָׁן הַכֶּתֵב, לְהַגִּידָן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת
הַיְּהוּדִים (עֵתוּדִים) עֲתִידִים (לַיּוֹם הַזֶּה, לְהַנָּקָה מֵאִי־בֵיהֶם

13. E uma cópia da carta, que seria divulgada como decreto em todas as províncias, foi publicada entre todos os povos, para que os judeus estivessem preparados para aquele dia, a fim de se vingarem de seus inimigos.

14. הָרָצִים רָכְבֵי הָרָכָשׁ, הָאֲחֻשְׁתָּרָנִים, יֵצְאוּ מִבְּהֵלִים וְדוֹוָפִים, בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ
וְהָדָת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה

14. Partiram, pois, os correios montados em ginetes que se usavam no serviço real, apressados e impelidos pela ordem do rei e foi proclamado o decreto em Susã, a capital.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

15. וּמִרְדְּכִי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוּזָר, וְעֵטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה,
וְתִכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשָׁן, צָהֳלָה וְשִׁמְחוּהָ

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vеха'ir shushan,
tzahalah vesamechah

15. Então Mardoqueu saiu da presença do rei, vestido de um traje real azul celeste e branco, trazendo uma grande coroa de ouro, e um manto de linho fino e de púrpura, e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

16. לַיְּהוּדִים, הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחוּהָ, וְשׁוֹשָׁן, וִיקָר

-> layehudim, hayetah orah vesimchah, vesason, vikar

16. E para os judeus houve luz e alegria, gozo e honra.

17. וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וָעִיר, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵיָּמֶי,
שִׁמְחוּהָ וְשִׁשְׁוֹן לַיְּהוּדִים, מִשְׁתֵּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ, מִתִּי־הָדִים--כִּי-נָפַל
פֶּזֶד-הַיְּהוּדִים, עָלֵיהֶם

17. Também em toda a província, e em toda cidade, aonde chegava a ordem do rei ao seu decreto, havia entre os judeus alegria e gozo, banquetes e festas e muitos, dentre os povos da terra, se fizeram judeus, pois o medo dos judeus tinha caído sobre eles.

פרק 9 capítulo

1. ובשנים עשר וזדש הוא-וזדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-
המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך
הוא, אשר ישלטו היהודים במה בשנאיהם

1. Ora, no duodécimo mês que é o mês de adar, no dia treze do mês, em que a ordem do rei e o seu decreto estavam para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus esperavam assenhorar-se deles, sucedeu o contrário, de modo que os judeus foram os que se assenhorearam do que os odiavam.

2. נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אושורוש, לשלח יד, במבקשי
רעתם ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פוודם על-כל-העמים

2. Ajuntaram-se, pois os judeus nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, para pôr as mãos naqueles que procuravam o seu mal e ninguém podia resistir-lhes, porque o medo deles caía sobre todos aqueles povos.

3. וכל-שרי המדינות והאושרפנים והפוזות, ועשי המלכה אשר למלך--
בנשאים, את-היהודים: כי-נפל פווד-מרדכי, עליהם

3. E todos os príncipes das províncias, os sátrapas, os governadores e os que executavam os negócios do rei auxiliavam aos judeus, porque tinha caído sobre eles o medo de Mardoqueu.

4. כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי,
הולך וגדול

4. Pois Mardoqueu era grande na casa do rei, e a sua fama se espalhava por todas as províncias, porque o homem ia se tornando cada vez mais poderoso.

5. ויכו היהודים בכל-איביהם, מכת-זרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם, כרצונם

5. Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos a golpes de espada, matando-os e destruindo-os e aos que os odiavam trataram como quiseram.

6. ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--וזמיש מאות, איש

6. E em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens

7. ואת פרשנדתא ואת דלפון, ואת אספתא

7. como também mataram Parsandata, Dalfom, Aspata,

8. ואת פורתא ואת אדליא, ואת ארדתא

8. Porata, Adalia, Aridata,

9. ואת פרמשתא ואת אריסי, ואת ארידי ואת ויזתא

9. Parmasta, Arisai, Aridai e Vaizata,

10. עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן-הַמֵּדָתָא, עֶרְרַר הַיְּהוּדִים--הָרְגוּ וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

10. os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus porém ao despojo não estenderam a mão.

11. בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפָּר הַהַרְוִגִּים בְּשׂוֹשָׁן הַבִּירָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

11. Nesse mesmo dia veio ao conhecimento do rei o número dos mortos em Susã, a capital.

12. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה, בְּשׂוֹשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְדּוּ זֶמֶשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן--בְּשָׂאֵר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ, כִּי עָשׂוּ וּבִזָּה-שְׂאֻלָּתָהּ וַיָּנִתָּן לָהּ, וּבִזָּה-בְּקִשְׁתָּהּ עוֹד וְתַעֲשִׂי

12. E disse o rei à rainha Ester: Em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens e os dez filhos de Hamã que não teriam feito nas demais províncias do rei? Agora, qual é a tua petição? e te será concedida e qual é ainda o teu rogo? e atender-se-á.

13. וְתֹאמַר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָנִיתִן גַּם-מִזֶּרֶם לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשָׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ

13. Respondeu Ester: Se parecer bem ao rei, conceda aos judeus se acham em Susã que façam ainda amanhã conforme o decreto de hoje e que os dez filhos de Hamã sejam pendurados na forca.

14. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן, וְתָנִיתִן דָּת בְּשׂוֹשָׁן וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן, תָּלוּ

14. Então o rei mandou que assim se fizesse e foi publicado em edito em Susã, e os dez filhos de Hamã foram dependurados.

15. וַיִּקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים (אֲשֶׁר-בְּשׂוֹשָׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, וַיִּהָרְגוּ בְּשׂוֹשָׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

15. Os judeus que se achavam em Susã reuniram-se também no dia catorze do mês de adar, e mataram em Susã trezentos homens porém ao despojo não estenderam a mão.

16. וַיִּשָּׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲבֹדוּ עַל-נִפְשָׁם, וְנִזּוּזוּ מֵאִיְבֵיהֶם, וַהֲרוּגוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם, זֶמֶשׁ וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

16. Da mesma sorte os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram e se dispuseram em defesa das suas vidas, e tiveram repouso dos seus inimigos, matando dos que os odiavam setenta e cinco mil porém ao despojo não estenderam a mão.

17. בַּיּוֹם-שְׁלֹשִׁי עָשָׂר, לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנִזּוּזוּ, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוּ, וַעֲשִׂה אֶתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוֹנָה

17. Sucedeu isso no dia treze do mês de adar e no dia catorze descansaram, e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

18. וְהַיְּהוּדִים (אֲשֶׁר-בְּשׂוֹשָׁן, נִקְהָלוּ בְּשִׁלּוּשֵׁי עָשָׂר בּוּ, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר, בּוּ וְנִזּוּזוּ, בַּזֶּמֶשׁ וְשִׁבְעִים אֶלֶף בּוּ, וַעֲשִׂה אֶתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוֹנָה

18. Mas os judeus que se achavam em Susã se ajuntaram no dia treze como também no dia catorze e descansaram no dia quinze, fazendo-o dia de banquetes e de alegria.

19. **עַל-כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּזִים (הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת--עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֵדֶשׁ אֲדָר, שְׂמֻחָה וּמִשְׁתָּה יוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת, אִישׁ לְרֵעֵהוּ**

19. Portanto os judeus das aldeias, que habitam nas cidades não muradas, fazem do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes, e de festas, e dia de mandarem porções escolhidas uns aos outros.

20. **וַיִּכְתֹּב מֶרְדֳּכַי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁוֹרוּשׁ--הַקְּרוֹבִים, וְהַרְזוּקִים**

20. mardoqueu escreveu estas coisas, e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

21. **לִקְיָם, עֲלֵיהֶם--לַהֲיֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר לְזֵדֶשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-זִמְשֻׁתָּה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה**

21. ordenando-lhes que guardassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

22. **כַּיָּמִים, אֲשֶׁר-נָזְזוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִיְבֵיהֶם, וְהַזֵּדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּה לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֵכֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יָמֵי מִשְׁתָּה וּשְׂמֻחָה, וּמִשְׁלֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּבִמְתָּנוֹת לְאִיְבֵיָם**

22. como os dias em que os judeus tiveram repouso dos seus inimigos, e o mês em que se lhes mudou a tristeza em alegria, e o pranto em dia de festa, a fim de que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções escolhidas uns aos outros, e dádivas aos pobres.

23. **וַיִּקְבַּל הַיְּהוּדִים, אֶת אֲשֶׁר-הֻזְכְּלוּ, לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מֶרְדֳּכַי, אֲלֵיהֶם**

23. E os judeus se comprometeram a fazer como já tinham começado, e como Mardoqueu lhes tinha escrito

24. **כִּי הָמָן בֶּן-הַמֶּרְדָּתָא הָאֲגָגִי, צָרָר כָּל-הַיְּהוּדִים--וְזָשֵׁב עַל-הַיְּהוּדִים, לְאַבְדָּם וְהַפֵּל פֹּר הוּא הַגּוֹרֵל, לָהֶם וּלְאַבְדָּם**

24. porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus, e tinha lançado Pur, isto é, a sorte, para os assolar e destruir

25. **וּבִבְאָה, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אָמַר עִם-הַסֵּפֶר, יָשׁוּב מִזִּשְׁבָּתוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר-זָשֵׁב עַל-הַיְּהוּדִים עַל-רָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת-בָּגְדָיו, עַל-הָעֵץ**

25. mas quando isto veio perante o rei, ordenou ele por cartas que o mau intento que Hamã formara contra os judeus recaísse sobre a sua cabeça, e que ele e seus filhos fossem pendurados na forca.

26. **עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגָרָת הַזֹּאת וּמָה-רָאוּ עַל-כָּכָה, וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם**

26. Por isso aqueles dias se chamaram Purim, segundo o nome Pur. portanto, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que tinham testemunhado nesse sentido, e do que lhes havia sucedido,

27. קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ (הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-וְרָעָם וְעַל-כָּל-הַנָּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבֹר--לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה

27. os judeus concordaram e se comprometeram por si, sua descendência, e por todos os que haviam de unir-se com eles, a não deixarem de guardar estes dois dias, conforme o que se escreveras a respeito deles, e segundo o seu tempo determinado, todos os anos

28. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה זָכוּרִים וְנִזְכָּרִים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר, מִשְׁפּוּזָהּ וּמִשְׁפּוּזָהּ, מִדִּינָהּ וּמִדִּינָהּ, וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים, וְזָכָרָם, לֹא-יִסּוּף מִוְרָעָם

28. e a fazerem com que esses dias fossem lembrados e guardados por toda geração, família, província e cidade e que esses dias de Purim não fossem revogados entre os judeus, e que a memória deles nunca percesse dentre a sua descendência.

29. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת-אֲבִיוִּזַּיִל, וּמִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקָּף: לְקָיָם, אֶת אֲזַרֹת הַפָּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִית

29. Então a rainha Ester, filha de Abail, e o judeu Mardoqueu escreveram cartas com toda a autoridade para confirmar esta segunda carta a respeito de Purim,

30. וַיִּשְׁלְחוּ סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים, אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מִדִּינָה--מַלְכוּת, אֲזוּשִׁירוּשׁ: דְּבָרֵי שָׁלוֹם, וְאַמֶּת

30. e enviaram-nas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras de paz e de verdade,

31. לְקָיָם אֶת-יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קָיָם עֲלֵיהֶם מִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל-נִפְשָׁם, וְעַל-וְרָעָם: דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת, וְעֵקֶתָם

31. para confirmar esses dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mardoqueu e a rainha Ester lhes tinham ordenado, e como eles se haviam obrigado por si e pela sua descendência no tocante a seus jejuns e suas lamentações.

32. וּבִמְאֹמֶר אֶסְתֵּר--קָיָם, דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב, בַּסֵּפֶר

32. A ordem de Ester confirmou o que dizia respeito ao Purim e foi isso registrado nos anais.

פרק 10 capítulo

1. וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ (מִסַּעַל-הָאָרֶץ, וְאֵי הַיָּם

1. O rei Assuero impôs tributo à terra e às ilhas do mar.

2. וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וְגִבּוֹרָתוֹ, וּפְרִשְׁתֵּי גִדְּלָת מִרְדֵּכִי, אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ--הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים, לְמַלְכִּי, מִדִּי וּפָרַס

2. Quanto a todos os atos do seu poder e do seu valor, e a narrativa completa da grandeza de Mardoqueu, com que o rei o exaltou, porventura não estão eles escritos no livro dos anais dos reis da Média e da Pérsia?

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

3. כִּי מִרְדֹּכָי הַיְּהוּדִי, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֶרֶשׁ, וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים, וְרָצָה לְרַב אֶזְרָא--
דִּרְשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדִבֵּר שָׁלוֹם לְכָל-יִרְעָיו.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol
layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechal-
zar'o

3. Pois o judeu Mardoqueu foi o segundo depois do rei Assuero, e grande entre os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, porque procurava o bem-estar do seu povo, e falava pela paz de toda sua nação.

=== fim ===